

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2005/06:18

Fredagen den 16 december



Stenografiska
uppteckningar
2005/06:18

1 § Jordbruk och fiske

Statssekreterare Ingrid Petersson

Återrapport från ministerrådsmöte den 22-24 november 2005

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 20-22 december 2005

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Ingrid Petersson och medarbetare välkomna. Jordbruksministern är på WTO-möte i Hongkong.

Vi börjar med en återrapport.

Anf. 2 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Innan jag börjar med återrapporten tänkte jag säga att det under Övriga frågor har tillkommit tre ärenden på listan som jag återkommer till. Det ena gäller tvärvillkor, och det är kopplingen mellan det så kallade hygienpaketet och gårdsstödet. Det är Tyskland som vill ha upp det. Det är om sjukdomen *bluetongue*, som Spanien vill ha upp. Sedan är det ekonomiska konsekvenser av fågelinfluensan, på italienska delegationens begäran.

Då går jag in på återrapportering från jordbruks- och fiskerådet den 22-24 november.

Den stora frågan var socker och reformering av sockerregimen. Man kom till en överenskommelse. Beslut väntas i januari efter det att Europaparlamentet har yttrat sig. Överenskommelsen blev en prissänkning på 36 % under fyra år och att betodlarna kompenseras med 64 % av prissänkningen.

För svenskt vidkommande fick vi ett speciellt kuvert till Öland och Gotland för att underlätta en omstrukturering. På hemmaplan analyserar vi nu hur implementeringen av beslutet ska ske här i Sverige.

Nästa överenskommelse gällde den allmänna inriktningen av LBU. Här väntas parlamentets yttrande i februari, och frågan kommer därefter tillbaka till rådet.

Fiskefrågor diskuterades. Det fanns ett förslag på tekniska regleringsåtgärder för fisket i Östersjön. Det var snarare att man förde samman flera gamla förordningar i en. Den kunde beslutas och kommer att antas på ett A-punktsråd på kommande rådsmöte.

Däremot var det mycket delade meningar i frågorna kring kvoter, fiskeansträngningar och annat. Jag återkommer till den frågan, eftersom den är en av huvudpunkterna på det möte som nu kommer.

I övrigt hade kommissionär Kyprianou en genomgång av fågelinfluensasituationen.

Polen tog upp de problem man har med exportintyg till Ryssland.

Det var en uppdatering av läget i WTO-förhandlingarna.

Några av de nya medlemsländerna pratade om de problem som finns med att gå från deras så kallade SAPS-system till gårdsstödet.

Sedan, så här i juletid, informerade Frankrike om det svåra läget på marknaden för äpplen.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporten.

Vi går in på kommande ministerrådsmöte. Det är först punkten om enklare och bättre lagstiftning. Vi tar A-punktslistan sist, som vanligt.

Anf. 4 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

När det gäller A-punktslistan kan man, eftersom det här är det sista rådsmötet för året, förutse en mängd A-punkter. Vad jag har på min lista nu är betydligt färre. Tomas Dahlman har sagt att det kan vara upp till 60–70.

Först på min lista är en punkt som handlar om lönerna och pensionerna för tjänstemän som är anställda i de europeiska gemenskaperna.

Det är en revisionsrapport vad gäller Europol.

Det är en verksamhetsrapport för Eurojusts gemensamma tillsynsmyndighet.

Det är utkast till mandat för kommissionen att inleda förhandlingarna inom det internationella institutet för harmonisering av privaträtten och en framtida konvention om harmoniserade materiella regler avseende värdepapper som innehas av förmedlare. Det är vidare en förordning om antidumpning.

Av egna frågor kommer två frågor att bli A-punkter. Den ena gäller meddelande från kommissionen, färdplan i fråga om TSE, en lägesrapport, punkt nr 8. Sedan är det rapporten om animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel, punkt nr 7.

En annan punkt handlar om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, och den har varit uppe i rådsarbetsgrupper och i den särskilda jordbrukskommittén. Det är ett antal ändringar av teknisk karaktär.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

När vi ändå är inne på A-punktslistan kanske vi ska öppna för frågor. Vi har ingen kopia på listan på A-punkter. En variant är att vi låter listan cirkulera så att folk får fundera, och så kommer vi tillbaka till den. Annars tar vi det direkt.

Anf. 6 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Den kopia ni får här är inte fullständig. Mina egna punkter är sådana som jag vet om, och jag antar att det på samma sätt kommer ett stort antal punkter från de andra råden.

2005/06:18
16 december

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Då kopierar vi listan och återkommer till de punkterna.

Nu går vi in på punkten om enklare och bättre lagstiftning.

Anf. 8 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Jag börjar med kanske en av de enklare punkterna på detta rådsmöte. Det har varit en diskussion om att man ska förenkla jordbrukslagstiftningen under en längre tid, och nu är det rådsslutsatser som ska antas. Det sägs bland annat att kommissionen under 2006 ska ta fram en handlingsplan med syfte att genom tekniska förenklningar reducera den administrativa bördan för alla aktörer inom jordbrukssektorn. Kommissionen ska också tillsammans med medlemsstaterna fastställa mätbara målsättningar med förenklingsarbetet. Under 2006 kommer kommissionen att anordna en förenklingskonferens, där man ska ta in synpunkter från medlemsstaterna men också från näringen, och man ska vidta konkreta åtgärder under 2006. Man kommer sedan att fortlöpande avrapportera till rådet om framstegen i förenklingsarbetet.

Från svensk synpunkt stöder vi den här inriktningen och tycker att det är mycket angeläget att denna komplicerade massa förenklas.

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Punkt nr 4 är struken.

Nästa punkt gäller avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om handel med vin.

Anf. 10 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Detta är en fråga som har varit på bordet länge. Det går trögt, mycket beroende på att man har olika lagstiftningar i USA och EU när det gäller frågor om vin. Det kan vara tillverkningsmetoder, geografiska beteckningar, traditionella namn och annat.

Det avtal som nu finns löper ut, och därför har man i november undertecknat ett avtal genom skriftväxling om vissa frågor som rör själva vinavtalet. Det handlar om vissa undantag från bestämmelser om metoder för vinframställning i USA samt bestämmelser om intyg och certifikat vid export från USA till EU. Det här upphör att gälla den 31 december 2005. Den skriftväxling som reglerar detta ska då gälla tills vinavtalet börjar gälla.

Själva vinavtalet är så komplicerat och svårt att man har bestämt sig för att ta det i etapper.

För att godkänna denna skriftväxling har man fått förslag från Frankrike, Italien, Portugal och Grekland att man inte kan acceptera det här om man inte får en deklaration om att man så småningom ska ta upp de geografiska beteckningarna, ursprungsbeteckningarna och annat. Den deklarationen finns nu.

Den svenska positionen är att vi är för frihandel. Det är ett konsumentintresse att det finns bra viner på marknaden men också att man vet vad det är för tillverkningsmetoder och ursprungsfrågor. Vi stöder att förhandlingarna drivs med kraft och den position som finns nu, att man tar den här första skriftväxlingen.

Anf. 11 LARS LINDBLAD (m):

Jag vill kort markera att jag stöder den svenska ståndpunkten, som statssekreteraren har redovisat.

Vi hade en diskussion i utskottet i går, men jag vill också markera här i nämnden att jag tycker att det är ett lämpligt tillfälle för Sverige att markera att vi är för frihandel som generell frågeställning, inte bara att vi agerar i de lägen där vi själva är direkt beroende av producentintressen eller liknande. Det här är ett gyllene tillfälle att kunna tala för frihandel i den här debatten.

Det finns mängder med förslag i detta som hänger ihop med att man till exempel vill låta den produktionsmetod som man själv använder finnas med så att man på det sättet kan gynnas gentemot andra länders produktionssätt och så vidare. Det finns mycket dolda frihandelsstoppbollar i detta, som till exempel fransmännen gärna verkar för. Jag tycker att det är väldigt viktigt att Sverige agerar i den här typen av frågor på ett tydligt sätt.

Anf. 12 LENNART FREMLING (fp):

Jag vill gärna instämma i det Lars Lindblad säger, just att frihandeln ska ligga i botten för hela argumentationen. Det är bra om Sverige agerar och markerar frihandelsintresset, även om det då kan gå emot vissa EU-staters intressen.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. Nästa punkt gäller aviär influensa.

Anf. 14 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det här är förhoppningsvis ett antagande – det beror på om det finns i alla språkversioner. Det gäller aviär influensa. Det har kommit nya vetenskapliga rön, och dessutom är frågan ytterst aktuell, som vi alla känner till.

Det är två delar. Det första är ett direktiv om åtgärder för bekämpning av fågelinfluensan. Det andra handlar om ersättningsfrågor. De här två hänger ihop.

Jag börjar med direktivet om bekämpningsåtgärder. Det nya och viktiga här är att det gäller både högpatogen aviär influensa och lågpatogen aviär influensa. När den är högpatogen, det vill säga smittar starkt, ska samtliga djur i de smittade besättningarna avlivas och destrueras. Är influensan lågpatogen ska de smittade djuren i besättningen antingen avlivas och destrueras eller slaktas för att saluföras som livsmedel.

Från svensk sida tyckte vi inte att detta var tillfredsställande – det gällde slakten och saluförandet som livsmedel – utan vi krävde ytterligare åtgärder. Ordförandeskapet har nu kommit med ett kompromissför-

slag som har så stränga villkor vad gäller den här slakten att vi känner att vi kan stödja det förslag som ligger.

Som det ser ut nu får man 50 % av kostnaden för vissa åtgärder vid utbrott av högpatogen aviär influensa. Vad gäller kommissionens förslag låg det kvar, men de sade också att man ska ha 30 % vad gäller den lågpatogena. Flera medlemsländer har haft invändningar mot detta. Det finns nu ett förslag från ordförandeskapet om att det ska vara 50 % både när det är en högpatogen och när det är en lågpatogen variant. Det här har varit uppe i Coreper.

Samtliga medlemsländer utom Grekland stöder nu detta förslag. Det finns också en majoritet, vad jag kan förstå, för att ersättningen ska vara 50 % både på den högpatogena och på den lågpatogena varianten. Sverige kan stödja det förslag som nu finns.

Anf. 15 LARS LINDBLAD (m):

För det första kunde det vara intressant att höra vad Greklands skäl är för att ha den inställning som man har.

Vi stöder den nolltoleranslinje som regeringen har. Den är konsekvent med den politik vi för inom andra områden, även om den kanske har en något annan karaktär, alltså salmonella, mul- och klövsjuka och så vidare. Det känns konsekvent och bra att man driver en linje som innebär att man har samma syn på låg- och högpatogena varianter. Det känns också därför helt rimligt och konsekvent att man stöder en 50-procentig ersättning om man har samma behandlingsmetod.

Det skulle alltså vara intressant att höra vad den grekiska delegationen har för skäl till att avvika.

Anf. 16 Kanslirådet AASE TRONSTAD:

Grekland tillhörde den grupp av länder, inklusive Sverige, som inte såg att kommissionens ursprungliga förslag var tillfredsställande, att det inte fanns garantier för att virus inte skulle kunna komma ut med kött från slaktade djur som är infekterade med den lågpatogena varianten.

Men Grekland hade också invändningar på andra punkter, där våra experter menade att det här direktivet var väldigt bra, att det gav en säkerhet så att man inte skulle få spridning. Det handlade om åtgärder inom övervaknings- och skyddszoner runt utbrott. Grekland hade många invändningar på många punkter som de sedan inte har släppt.

Våra experter anser att direktivet nu är väldigt bra, att det ger garantier. Det har tydligen inte de grekiska experterna ansett.

En komplikation är just nu också att man i Grekland tydligen befinner sig i någon sorts regimskifte på den veterinära myndigheten, så man har ingen chefsveterinär just nu. Det antyds att det kan vara det som ligger bakom, att man helt enkelt inte har kunnat lyfta sina reservationer. De har alltså ett antal reservationer kvar.

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Punkt 7 och punkt 8 har blivit A-punkter. Vi återkommer till dem.

Sedan är det punkten om GMO-majs.

Anf. 18 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det gäller utsläppande på marknaden som livsmedel av en GMO-majs som heter 1507. Ansökan om den här majslinjen kom in till myndigheten i Nederländerna 2001. Den är modifierad på två sätt. Det ena gäller en gen som ger egenskapen att den är insektsresistent mot vissa skadefjärilar. Det andra ger tolerans mot herbiciden glyfosatammonium. Det här är behandlat enligt de nya förordningarna.

Efter en första utvärderingsrapport från Nederländerna, som ansåg att den här majsen var lika säker som konventionell majs, framfördes vissa invändningar av vissa medlemsstater. Man kan väl tro att det här också var ett sätt att pröva den nya beslutsproceduren och de nya förordningarna. Man gjorde då kompletterande utvärderingar för att se om det låg någonting i kritiken eller inte, och man kom fram till att den var lika säker.

Efter det har Efsa prövat majsen, och också svenska Livsmedelsverket.

Vi kan inte se att det finns någonting som gör att den här majsen skulle vara mindre säker än konventionell majs.

Det har varit uppe till omröstning i Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa. Där kunde man inte få någon kvalificerad majoritet vare sig för eller emot förslaget. Det har också diskuterats i Coreper. Vad som kan vara värt att notera från Coreper är att bland annat två länder ändrade sin tidigare ståndpunkt, och det var Tyskland och Danmark, som nu röstar för det här förslaget.

Förslaget är att Sverige ska stödja ett godkännande för utsläppande på gemenskapsmarknaden av denna majs 1507 som livsmedel.

Anf. 19 HOLGER GUSTAFSSON (kd):

Helt kort är vi tveksamma till detta. Vi tycker att försiktighetsprincipen bör dominera. Vi ser det som att regeringen borde ha tvekat och i stället röstat nej i den här frågan.

Anf. 20 JAN ANDERSSON (c):

Ännu kortare: Detsamma gäller för oss.

Anf. 21 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag kan säga detsamma: Det gäller också för oss i Vänsterpartiet.

Jag vill också fråga om de kompletterande utvärderingarna: Är det fråga om kompletterande vetenskapliga undersökningar, eller är det bara vanliga utvärderingar som man har gjort här i Sverige? Går det att få lite mer begrepp om det?

De länder som har haft invändningar och varit tveksamma, vad har de sagt? Har det varit liknande argument som vi har, försiktighetsåtgärder, eller har det varit att lagstiftningen kanske inte existerar i många fall, att det inte finns någon nationell lagstiftning när det gäller GMO?

Anf. 22 ULF HOLM (mp):

Jag instämmer med föregående talare. Jag tycker att Sverige ska rösta nej och att det är försiktighetsprincipen som gäller.

Jag skulle vilja fråga om det sista. Du sade att Tyskland och Danmark hade ändrat sig. Innebär inte det att min linje tyvärr förlorar, det vill säga att det finns en kvalificerad majoritet? Jag hängde inte riktigt med på det. Det borde det göra, eftersom Tyskland har så många röster. Men jag tycker att Sverige ska rösta nej i alla fall.

Anf. 23 LENNART FREMLING (fp):

Vi stöder förslaget till svensk ståndpunkt och anser att man ska godkänna det här. Vi tycker att försiktighetsprincipen har tillämpats. Man tillämpar en försiktighetsprincip, gör bedömningar och är osäker, men det hindrar inte att man kan komma till ståndpunkten att man bör godkänna produkten.

Vad som möjligen bekymrar är att det inte verkar rimligt att varje sådant här enskilt ämne ska komma upp till behandling i rådet och om man inte kommer överens där kanske gå tillbaka till kommissionen. Den här beslutsproceduren är komplicerad. Det är väl frågan om det finns några möjligheter att så småningom tänka sig att beslutsproceduren förändras, så att man slipper få upp det på så hög politisk nivå i varje ärende.

Anf. 24 LARS LINDBLAD (m):

Även om det sker spännande förändringar på den europeiska spelplanen är det *business as usual* i EU-nämnden. Jag vill därför markera att vi stöder regeringen i den här frågan.

Jag skulle vilja ställa samma fråga som Ulf Holm: Hur många röster skiljer det nu för kvalificerad majoritet, givet att Tyskland och Danmark har ändrat uppfattning? Det är en ganska intressant fråga.

Jag vill också konstatera att det vore intressant om några ledamöter i nämnden tog konsekvensen av att till exempel den kristdemokratiskt ledda regeringen i Tyskland nu har ändrat uppfattning. Vi får väl se framöver.

Anf. 25 CHRISTINA AXELSSON (s):

Eftersom vi går en runda runt bordet med vad vi tycker, vill jag säga att vi socialdemokrater också stöder regeringens ståndpunkt i denna fråga, självklart.

Anf. 26 HOLGER GUSTAFSSON (kd):

Den här frågan är ju den som har skapat en debatt i nämnden, och jag tycker inte att man ska ha den filosofin att den typen av frågor ska gömmas undan, som Folkpartiet föreslår här. En fortsatt öppenhet i den här frågan är nog värdefull, tror jag, eftersom en del av oss är tveksamma och andra är övertygade.

Anf. 27 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Jag vill börja med att markera att det inte är någon tveksamhet, utan försiktighetsprincipen ska tillämpas. Och den har tillämpats.

Vad gäller utvärderingsprocedurerna och hur de går till bollar jag till Per Bergman, som är Jordbruksdepartementets nye GMO-expert och kan berätta lite mer om vad det har varit för invändningar och hur själva processen gått till.

Anf. 28 Ämnesrådet PER BERGMAN:

Den mottagande myndigheten i Holland gjorde en egen utvärdering av den inkomna ansökan till att börja med. När de fann att de ville lämna den vidare var det, enligt den nya lagstiftningen för foder och livsmedel, Efsa som skulle ta emot ansökan.

Till ansökan från Holland lades också de frågor som andra medlemsstater hade rest, och Efsa är skyldig att adressera var och en av dem noga.

Holland hade alltså funnit att de inte hade några invändningar, medan andra medlemsstater hade det. Det var alltså en lång rad frågor, som det ofta kan bli när vetenskapsmän och vetenskapskvinnor diskuterar någonting intressant.

Det gällde de införda genernas struktur. Det gällde deras stabilitet, proteiner, vitaminer och mineralhalter i majsplantan och olika delar av majsplantan, under olika delar av året i olika delar av Europa, hur det skulle kunna förväntas vara, om det var normalt, om djurmatningsstudierna verkligen hade visat att majsen var som normal majs. Allt som det ställdes frågor om var inte kritik, utan mer att de också ville ha klargöranden.

Efsa gjorde en kompletterande utvärdering – den största jag har sett att de har gjort – och drog slutsatsen att det inte finns några belägg som tyder på att utsläppande på marknaden skulle kunna leda till några faror för människors hälsa, djurs hälsa eller miljön. De slog också fast att de anser att alla obesvarade frågor är adresserade och besvarade.

Livsmedelsverket har gått igenom deras svar plus ansökan och funnit att de för sin del är nöjda. De ställer sig helt bakom deras bedömning.

Det här har sedan överlämnats från Efsa till kommissionen, och kommissionen har dragit slutsatsen att de inte har någon invändning mot det utan vill lämna över det till den ständiga kommittén för livsmedelssäkerhet för omröstning enligt proceduren i lagstiftningen. Där kunde då inte kvalificerad majoritet vare sig för eller emot fås.

Europa har väl skyldighet att ge ett svar på frågan: Får vi sälja majsen? De får ju ingen kvalificerad majoritet vare sig för eller emot, och därför har det nu alltså gått vidare till ministerrådet. Det är därför sådana här ansökningar dyker upp så sent i systemet. Företaget har ju inte fått ett svar.

Anf. 29 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Vad gäller röstetalet är man inte uppe i kvalificerad majoritet. Jag har räknat lite vid sidan om. För att få kvalificerad majoritet krävs det 232 röster. Tomas Dahlman kommer upp till 160 när det är flera länder. Ett antal kommer att avstå, och vi har också en nej-falang. Det gäller ju rösterna från dem som verkligen röstar för, inte de som avstår.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går över till fisket. Där har vi först Fastställande för år 2005 av fiskemöjligheter med mera.

Anf. 31 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det här är den stora TAC- och kvotförordningen. Den reglerar den totala tillåtna fångstmängden, kvoterna. Det har med fiskeansträngningarna

att göra. Det har med tekniska regleringar och det har med kontroll att göra.

Under punkt 10 behandlas inte Östersjön. Den har brutits ut och finns i en separat förordning.

Vad gäller den stora TAC- och kvotförordningen är det flera av fångstmängderna som är beroende av Norgeförhandlingarna och vad man kommit överens med Norge om. Norgeförhandlingarna avslutades den 2 december. Det som beslutades där är bland annat en sänkning av de berörda TAC:erna när det gäller torsk med 15 % och också de arter som man fiskar tillsammans med torsk, associerade arter, som kolja, gråsej, vitling och rödspotta.

Det som finns kvar att diskutera mer ingående på rådsmötet är hur mycket man måste minska fiskeansträngningen, den så kallade *effort*-regleringen, för att få ned kvoterna så här mycket. Kommissionen har förslag på 15 %. Vi tycker inte att det här är tillräckligt utan har i diskussionerna tidigare framfört 30 %. Det vi ser som vår uppgift här är att komma till en större minskning av fiskeansträngningen än de 15 % som kommissionens förslag nu ligger på.

En viktig komponent i detta är de selektiva redskapen. Från svensk sida använder vi bland annat en rist vid fiske av havskräfta. Det gör att man inte får torsk i det fisket. Vi tycker att de som har de här selektiva redskapen inte ska behöva göra samma minskning av sin fiskeansträngning som andra.

En annan fråga som ligger på bordet gäller blåvitling. Den har tidigare varit okvoterad. Den kommer nu att kvoterats. Det som är viktigt i detta är att Sverige kan få sin andel av EU:s totala kvot. Det kommer vi att arbeta för.

Jag har också ett par andra viktiga punkter. Det är punkter som har lösts ut för svensk del i samband med Norgeförhandlingarna. Vi har ända sedan Sverige blev medlem i EU inte kunnat fiska makrill i norsk zon. Nu är den så kallade makrillfotnoten borta och Sverige får göra det. Det känns mycket glädjande med tanke på samarbetet med den nya norska regeringen.

Detsamma gäller möjligheterna att under nästa år fiska så kallad atlantoscandinavisk sill i den norska zonen. Detta får EU möjlighet att göra och därmed också Sverige. Den här sillen är tydligen mycket bättre än annan sill, vilket sägs göra att det svenska fisket kommer att öka sina intäkter med åtskilliga tiotals miljoner kronor.

Det är två delar. Jag skulle vilja säga att de svenska prioriteringarna på den här punkten är att minska fiskeansträngningarna mer än de 15 % som kommissionen har föreslagit. Det är att jobba för de selektiva redskapen men se till att det inte blir fel när man har selektiva redskap.

Förra året beslutade man att de som hade nät med små maskor skulle få fiska mer än de med stora. Det visade sig sedan att fiskeansträngningarna med finmaskiga nät ökade väldigt mycket, vilket gjorde att man fick upp mer av den mindre torsken och det var inte helt klokt. Vi får försöka undvika den typen av missriktad god vilja och arbeta för att Sverige får en stor andel av blåvitlingkvoten.

2005/06:18
16 december

Anf. 32 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Den här punkten behandlar i första hand Västerhavet. Då står det, som jag tycker är bra, att den svenska ståndpunkten ska vara att den biologiska rådgivningen ska vara den avgörande utgångspunkten för Sveriges ställningstagande. Jag har försökt att läsa men jag ser inte vad den biologiska rådgivningen är. Finns den verksamheten här någonstans?

Dessutom undrar jag om Sverige kommer att ta upp dumpningen. Vi har ju sett i ganska många tv-program att man dumpar väldigt mycket fisk. Det är skrämmande egentligen och det måste upphöra. Kommer Sverige att driva det?

Utskrotningen av fartyg gäller egentligen också Västerhavet. Fiskeflottan är för stor. Det gäller naturligtvis också i Östersjön. Kommer vi att driva det? Jag tror att det nästan är det avgörande att få ned storleken på fiskeflottan. Även om man skrotar ett visst antal fartyg är det inte så att man kan bygga nya ännu större fartyg, för då får vi ökad fiskdödlig-
het. Är det frågor som kommer att drivas under den här punkten?

Anf. 33 LENNART FREMLING (fp):

Vi tycker att det är bra att man så tydligt har markerat att utgångspunkten ska vara den biologiska rådgivningen.

Mina kommentarer gäller på sätt och vis även nästa punkt, punkt 11, som handlar om Östersjön. Jag tycker att det är ett stort bekymmer att vi vet att det här inte kommer att fungera ordentligt. Vi vet att man måste göra någonting mer vad gäller efterlevnad, dumpning och annat för att faktiskt bevara fiskbestånden. Det är ju ett intresse som är gemensamt för naturvårnandet, för att bevara den biologiska mångfalden, och för att långsiktigt kunna bevara ett fiske. Då måste vi ha fiskbestånd som bevaras.

Jag är bekymrad över att åtgärderna uppenbart inte kommer att räcka till och att vi inte får tillräckligt gehör. Men jag vet inte riktigt vilka ytterligare åtgärder man kan vidta. Egentligen skulle jag på både denna punkt och Östersjöpunkten, som är nästa punkt på dagordningen, vilja efterlysa att regeringen försöker komma med ytterligare förslag. Det här är inte riktigt tillfredsställande.

Anf. 34 CHRISTINA AXELSSON (s):

Vi hade en lång diskussion i utskottet i går där vi just tog upp de frågor som har varit uppe nu, behovet av att ta ett helhetsgrepp vad gäller fisket för att kunna klara av ett uthålligt fiske. Men det är väl ingenting vi klarar genom de här frågorna. Men vi bör kanske fundera för framtiden.

Om man ska ha ett uthålligt fiske måste man ha uthålliga fiskare också. De måste ha möjlighet att livnära sig på det fiske de har. Drar man ned på TAC:erna måste man också dra ned på dem som fiskar. Man måste se sanningen i vitögat. Då kan man inte bygga båtar som fiskar mer.

Jag tror inte att vi löser det på det här rådsmötet, men det är väl någonting som vi och även regeringen får fundera på hur man ska kunna få upp på dagordningen så att vi slipper dumpning och annat. Vi kanske ska ha andra incitament när vi mäter än kvoter och den typen av begränsningar och satsa mer på *effort* som vi pratade mycket om under gårdagen.

Anf. 35 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Jag börjar med den biologiska rådgivningen som utgångspunkt. Den har framför allt legat till grund när man har diskuterat den totala tillåtna fångstmängden. Och det har gett till effekt att minskningen med 15 % har varit ett möjligt förhandlingsresultat. För att nå detta måste man också minska fiskeansträngningen, som också sagts här i rummet. Det är därför som Sverige driver en större minskning än den som nu ligger på bordet.

Jag delar helt bedömningen att det finns en överkapacitet vad gäller fiskare och fiskefartyg. Här är skrotning ett viktigt verktyg. Framför allt när vi kommer att diskutera den europeiska fiskefonden kommer den frågan upp. Den kommer att ta mindre plats i den diskussion som kommer nu för den kommer vid senare rådsmöten.

Utkasten, "discarden" eller dumpningen är naturligtvis en jättesvår fråga, att man slänger över bord fullt ätlig, tillräckligt stor fisk bara för att kvoten kan vara uppfylld eller man inte får landa den. Den här frågan diskuteras nu i många olika sammanhang, bland annat i de regionala rådgivande nämnderna. Det kommer förslag nästa år som kommer att röra fiskeansträngningar, hur många dagar man får vara ute på havet. Det är möjligt att man kanske kan hitta någon lösning i det sammanhanget, för jag delar helt den bedömning som finns i rummet att det här är ett problem.

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi tar nästa punkt, som handlar om fiskemöjligheter i Östersjön, Bälten och Öresund.

Anf. 37 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Här har vi de element som vi har diskuterat tidigare. Vi har ett element för den totala tillåtna fångstmängden, TAC. Ett annat element är frågan om hur mycket man ska minska fiskeansträngningarna och också på vilket sätt man ska göra det. Ett sätt är ju att ha lekstopp, det vi tidigare kallade sommarstopp, ett annat är att man inte får fiska en vecka i månaden och ytterligare ett sätt kan vara att man inte får fiska på helgerna till exempel. Ett tredje mycket viktigt element i detta är kontrollen.

Den här frågan har diskuterats sedan Visbymötet i somras, då man också förhandlade med Ryssland. Efter Visbymötet fanns det en överenskommelse med Ryssland att den totalt högsta tillåtna fångstmängden fick vara 49 000 ton ungefär. Sedan kunde EU gå nedåt på sin del. Mycket av diskussionen har utgått från det som blev EU:s del av dessa 45 000 ton. Det här ska jämföras med den biologiska eller vetenskapliga rådgivningen på 14 900 ton. Här är ju en oerhört stor skillnad. Det gör att Sverige har hävdatt att den totala tillåtna fångstmängden är alldeles för hög.

Det finns andra element i kommissionens förslag som vi tycker är betydligt bättre. Det gäller ju att minska "efforten". Det är ju ganska uppenbart att om vi inte minskar fiskeansträngningen finns det en risk för att det blir mer utkast, *discard*, men också att det kan vara ett illegalt fiske. Vi har också kontrollfrågorna.

Det här kan man säga har varit väldigt svåra förhandlingar. Ingen har väl ett trollspö och kan tala om hur vi ska göra. Vi ser att vi varje år vid-

tar åtgärder medan beståndssituationen är dålig och inte förbättras på det sätt som vi skulle önska.

I måndags kväll på Corepermötet hade man en omfattande diskussion om de här frågorna. Man presenterade därefter två alternativ från ordförandeskapet. Jag tror att ni har fått dem. Det första alternativet var en TAC som var lägre än de 45 000 tonnen. Man gick ned till 33 000 ton. Det är en reduktion med 15 %. Man hade en *effort*-reducering på 10 % genom fem stoppdagar i början av de relevanta månaderna. När jag säger relevanta månader är det inte alla månader utan de månader som krävs för att komma upp till 10 %.

I det andra alternativet, alternativ 2, var det en högre TAC. Det är samma som i år. Man ligger kvar med ett lekstopp på 4,5 månader i det östra beståndet. Sverige förordade option 1. Vi gjorde det därför att det hade en lägre TAC och för att *effort*-reduceringen här var som stoppdagar i flera olika månader, vilket vi tycker är bättre än 4 ½ månad i ett svep. De här 4 ½ månaderna är oerhört svåra för vårt småskaliga fiske att klara av.

Efter att ha sagt att vi förordar option 1 sade vi att det här är ett steg i rätt riktning, men det är inte tillräckligt. TAC:n är för hög. Vi vill ha en större *effort*-reducering och att stoppdagarna bör ligga på helgerna därför att det blir lättare att kontrollera på det sättet.

Efter diskussionen på Coreper i onsdags konkluderade man att diskussionen på rådsmötet kommer att utgå från option 2, det vill säga den högre TAC:n och att man också har *effort*-reduceringen som ett mycket långt sommarstopp.

Jag kan väl säga att det var ordförandens konkludering men att kommissionen ännu inte har bestämt sig för vilken man ska välja.

Inriktningen på det svenska agerandet kommer att vara att få ned TAC:n, där utgångspunkten är den biologiska rådgivningen, jobba med en kraftigare *effort*-reducering, där vi gärna skulle se att det blir lördag och söndag, och också jobba med att de stängda områdena blir biologiskt riktiga.

Det mandat jag vill ha här är naturligtvis att vara med i diskussionerna, men att Sverige kan komma att som enda land rösta nej.

Anf. 38 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Det här är inget lätt ärende. Det är snarare mycket komplicerat. Vi fick ju en föredragning i utskottet i går. Då tolkade jag att miljö- och jordbruksutskottet i går begärde att få in lite mer handlingar. Jag har noterat aktuell information och skrivit om *effort* och kanske den svenska ståndpunkten. Vi har fått besked om beredningsläget, är det detta som menas med aktuell information? Det finns alltså inget annat. Jag tycker att det är lite lite. Jag hade gärna velat ha lite mer.

Jag har en fråga till. Den svenska positionen att driva ett tvådagarsstopp, lördag och söndag, är kanske bra. Kan vi driva det även om option 2 kommer att gälla? I så fall, under vilken tidsperiod ska det vara? Ska det vara året runt?

Kontrollprogrammet som ska vara på två år är nog väldigt bra. När ska det starta? Jag ser liksom ingen sådan punkt. Är det omgående? Kommer man att diskutera när det ska starta?

Naturligtvis är kommissionens förslag alldeles för högt. Ices föreslår 14 900 ton. I det finns, såvitt jag förstår, den ryska kvoten på 3 000 ton. Det är mycket siffror här. Då ligger kommissionen tre gånger över det här. Det är ju allvarligt.

Jag kan bara tycka att vi säger nej till det helt enkelt. Men det är klart att ni måste kunna förhandla om det här. I sådana fall: Vilka möjligheter finns det att få ned kommissionens förslag på 45 000 ton?

Anf. 39 ULF HOLM (mp):

Herr ordförande! I det här läget vet jag inte om det är en för- eller nackdel att inte sitta i jordbruksutskottet. Om man lyssnar och läser in sig på det här infinner sig ett antal frågor.

Vi är väl alla överens om att det är viktigt att minska fisketrycket, det vill säga få ned den mängd man fiskar. En viktig del av det, vilket jag saknar här, är att man försöker få ned antalet fartyg. Jag har inte sett något underlag för om Sverige aktivt stöder att man ska försöka skrota fartyg. Det är den benämning man använder. Det tror jag är en viktig beståndsdel i det här och det tycker jag att vi bör verka aktivt för. Jag hoppas att regeringen stöder detta.

Sedan kommer vi in på den gamla vanliga frågan om svartfiske och kontroll. Där bör väl Sverige också lägga fram aktiva åtgärder. Det har vi pratat om tidigare i nämnden. Det tror jag är viktigt att vi lyfter fram än tydligare i den här frågan.

Sedan finns det väl en förvaltningsplan sedan 2003 eller 2004 som man då åtog sig att jobba efter. Enligt den har jag för mig att man skulle gå just på rådgivningen. Kommissionens förslag, eller den här *option 2*, är väl att helt gå ifrån den gamla överenskommelse man gjorde om att man skulle få ned kvoterna. I så fall bör Sverige ta fram den gamla överenskommelsen och visa på vad man sade tidigare. Det verkar man ju gå ifrån nu.

Jag stöder faktiskt – jag höll på att säga för en gångs skull, men det ska jag inte säga – den svenska linjen att man ska kunna få mandat att säga nej till det här förslaget därför att det går så långt ifrån de tidigare överenskommelserna, framför allt med tanke på förvaltningsplanen från 2003 eller 2004, att det enda rimliga Sverige kan göra är att säga nej till det här.

Frågan är dock hur vi ska kunna få med andra länder på den linjen. Om jag tolkade det rätt verkar Sverige stå lite väl ensamt i den här frågan och det är inte riktigt bra. Du får gärna utveckla lite hur andra länder har ställt sig till det här. Enligt det papper vi fick på borde nu verkar *option 2* vara det som läggs fram som huvudförslag. Det kan man ju beklaga i så fall.

Anf. 40 HOLGER GUSTAFSSON (kd):

Ordförande! Vår bedömning är att regeringens hållning är den mest långsiktiga och därmed också den mest rimliga. Vi stöder inriktningen mot ett nej till option 2.

Anf. 41 LARS LINDBLAD (m):

Först måste jag säga att jag tycker att Ulf Holm ska sörja att han inte sitter med i miljö- och jordbruksutskottet för då får man slänga sig med

2005/06:18
16 december

uttryck som *effort*-reglering, sommarstopp och makrillpreferens. Det ska du sörja.

Det här är en väldigt snårig fråga. Jag har viss respekt för att det måste finnas ett visst handlingsutrymme för regeringen, och det mandat som statssekreteraren efterfrågar vill jag bevilja från vår sida. Både när det gäller denna fråga och den förra frågan är vår inriktning att vi ska ligga så nära den vetenskapliga, biologiska rådgivningen som möjligt. Jag vill därför ge regeringen möjligheten att kunna agera därefter, vad ni nu kommer att landa i. Men jag stöder det upplagda förslaget som statssekreteraren har presenterat.

Anf. 42 LENNART FREMLING (fp):

Ordförande! Jag vill också uttrycka vårt stöd för regeringens ståndpunkt. Och de bekymmer jag uttryckte under förra punkten på dagordningen avser även den här punkten. Det är verkligen bekymmersamt att man inte kan komma med sådana konkreta åtgärder att man faktiskt får den effekt man önskar. Även om vissa av de här åtgärderna teoretiskt skulle nå lång väg behöver efterlevnadsfrågor, dumpning och allt sådant lösas liksom naturligtvis fiskeflottans storlek. Det är självklart inte ett bra regelsystem att ha stoppdagar och sådant. Det är klart att det är den totala tillgången på fiskare och båtar som måste minskas om fisket långsiktigt ska minskas.

Sedan är frågan vad man kan uppnå genom en kortsiktig minskning, om bestånden kan återta sin ställning så småningom så att man då kan öka fiskeansträngningarna igen. Det är möjligen en förhoppning man kan ha. Men som siffrorna ser ut och som förhandlingarna går verkar det inte som om det är det som kommer att bli fallet framöver, tyvärr.

Anf. 43 CHRISTINA AXELSSON (s):

Lennart Fremling gjorde en bra sammanfattning av det vi diskuterade i utskottet i går. Jag tycker att det är viktigt att vi står på oss från Sveriges sida i de här frågorna och visar vad det är vi vill, nu när vi har möjligheten att sitta vid samma bord från så gott som alla länder omkring Östersjön. Jag tycker att det är värdefullt att vi då också redogör för vad vi tycker. Jag tror att våra åsikter kommer att segra i längden.

Anf. 44 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Tyvärr är verkligheten den att situationen vad gäller torsken i Östersjön är ytterst allvarlig.

Ulf Holm talade om den förvaltningsplan som nu gäller. Det finns en förvaltningsplan. Problemet är att den inte fungerar. Som kommissionen har sett det har kvoterna inte varit tillräckligt styrande, bland annat beroende på att fisketrycket är för hårt. Man sätter en kvot men likväl blir det både illegalt fiske och utkast. Dessutom har kvoterna varit högre än den biologiska rådgivningen rekommenderat. Därför försöker man i den nya förvaltningsplanen att använda fler instrument.

Det mest verkningsfulla instrumentet är att minska fiskeansträngningarna. Då kommer vi till att skrota fartyg. Här finns det ett pågående program. Det är framför allt trycket från Polen och de baltiska länderna som man måste få ned. Det pågår. Hur effektivt det är kan jag inte svara på.

Men det här är också en stor fråga inför nästa fiskerifond. Det går mycket pengar till att minska fisketrycket och att man kan dämpa de ekonomiska och sociala problemen som naturligtvis finns när sådana som har fiskat i generationer ska gå över till en annan verksamhet.

Hur kontrollprogrammet skulle se ut är någonting som man får diskutera och när det kan sättas i sjön. Det som är viktigt här är ju att alla länder känner sig hörda och att man får ett rejält *commitment* från alla att delta i detta, så att det inte blir ett kontrollprogram i form av en papperstiger utan att det blir verklighet av det hela.

Sven-Erik Sjöstrand frågade om vi kan driva ett stopp på lördagar och söndagar om det blir option 2. Så småningom kommer väl förhandlingarna att ligga någonstans mellan option 1 och 2. De olika länderna kommer ju att vidhålla sina så kallade käpphästar eller säga vad man tycker är bäst. Det är klart att vi kommer att få ett sätt att driva de svenska positionerna oberoende av vilken option som läggs på bordet. Men det är ju svårare att göra det om det finns mycket starkt stöd för en annan lösning.

Att här gå in exakt på vilka månader det ska vara eller om det ska vara alla månader tycker jag är svårt att göra. Som jag sade skulle jag vilja ha det flexibla mandatet att vara med ordentligt i diskussionerna men också möjligheten att säga att det här inte var tillräckligt bra och gå emot det kompromissförslag som kan hamna på bordet.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Som jag tolkat majoriteten här i nämnden har du det flexibla mandatet och möjligheten att säga nej om regeringen så bedömer. Så jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens standpunkt.

Jag har en fråga. Det är i planeringen ett extra möte utsatt på trettondagen. Det brukar oftast inte bli av. I det fall det blir av har vi någon gång haft ett skriftligt samråd, tror jag. Hur bedömer du läget? Kan det här bli en fråga som kommer upp då?

Anf. 46 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Jag tror inte det. Jag tror att man kommer att komma i mål nu. Det är tre dagar avsatta den här veckan. Om det finns vissa länder som är lite svårförhandlade kanske man hittar majoriteten hos de andra och det kan bli ett beslut.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Då behöver vi inte notera trettondagen i våra almanackor. Men vi kan hålla öppet för ett skriftligt samråd.

Vi fortsätter med punkt 12 som handlar om återhämtningsåtgärder för bestånden av tunga.

Anf. 48 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det här gäller i Engelska kanalen och Biscayabukten. Vad man har sagt är att man ska dela på det här förslaget så att förvaltningen av beståndet i Engelska kanalen skjuts upp till nästa år medan en flerårig förvaltningsplan bör antas för beståndet i Biscayabukten. I stort sett har de frågor som fanns lösts på Coreper.

Detta har varit en väldigt långdragen fråga. Jag tänkte att jag bara skulle läsa det utkast till talepunkt jag fått på mötet från en av handläggarna:

Noggrannhet är en dygd, men alltför långa diskussioner kan betecknas med mindre smickrande epitet. Denna förordning har blivit föremål för en mycket ingående granskning under de senaste två åren. Tiden har kommit för beslut. Kompromissen från kommissionen förefaller mig väl underbyggd utan att underminera målsättningen om en hållbar förvaltning.

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Ledamöterna nickar instämmande. Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Då kommer vi till förenklingen av den gemensamma fiskepolitiken.

Anf. 50 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Och nu har förslaget till handlingsplan kommit. Den behandlar perioden 2006–2008. Här finns förslag på vad som ska göras och också vem som ska göra det. När det gäller vad som ska göras fokuserar man på bevarandepolitiken – det handlar om den här TAC- och kvotförordningen – och på fiskerikontrollen. Man talar om framförhållning i lagstiftningsprocessen. När det gäller vem som ska göra det handlar det om rådet, Europaparlamentet, kommissionen, medlemsstaterna och de nationella administrationerna, men också sektorn ska vara representerad i detta arbete.

Sverige kan stödja den inriktning som finns för det här arbetet.

Anf. 51 ORDFÖRANDEN:

Då godkänner vi den informationen. Sedan undrar jag om ledamöterna har några frågor på Övriga frågor.

Anf. 52 LARS LINDBLAD (m):

Jag har en fråga när det gäller WTO-förhandlingarna och EU:s agerande. Här handlar det om ett slutdatum för exportstöden. EU är ju en viktig part i detta, och jag vet att Frankrike har varit inne i den här frågan. Finns det någon väl uppdaterad uppfattning i den frågan, vad som händer när det gäller slutdatum för exportbidragen?

Anf. 53 JAN ANDERSSON (c):

Jag har en fråga som inte är någon övrig fråga på dagordningen men som hänger ihop med budgeten. Eftersom vi vet att det blir stor påverkan inom departementets område när det gäller LBU-programmen för svensk del undrar jag om ni har någon bedömning av hur det nu framlagda budet kommer att påverka de svenska LBU-programmen.

Anf. 54 HOLGER GUSTAFSSON (kd):

Det lär också finnas en punkt som handlar om implementering av tvärvillkoren och hygienpaketet. Jag vill där ställa frågan om detta förväntas innebära åtaganden för svenska bönder som medför betydande kostnader.

Anf. 55 ULF HOLM (mp):

När det gäller det danska kravet om stopp för exportbidragen vill jag markera att jag tycker att vi ska stödja Danmark. Jag förstod också att det var det som var den svenska positionen. Det är bra i så fall.

Sedan är det lite svårt, herr ordförande, att ta ställning till de här A-punktslistorna om vi ska göra det nu.

Anf. 56 ORDFÖRANDEN:

Vi återkommer till dem sedan.

Anf. 57 ULF HOLM (mp):

Okej, då får jag några minuter till att förstå underlaget.

Anf. 58 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

För att börja med WTO-förhandlingarna har jag ingen ny information. Vad jag vet är att det går väldigt trögt. På jordbrukssidan har det varit diskussioner om bomull, och det är framför allt agerandet från USA som har ifrågasatts. Jag vet också att tonläget i natt svensk tid, blir det väl, vad gäller jordbruksfrågorna har höjts och att det är utvecklingsfrågorna som driver det här.

När det gäller exportbidragen och EU-positionen tror jag inte att det har hänt någonting. Sverige driver 2010. Det är vår position. Men fastlåst, trögt, ingen rörelse – det är den senaste information jag har.

Om vi så går över till LBU stämmer det som Jan Andersson säger. Det förslag som ordförandeskapet presenterat innebär att det svenska LBU-kuvertet, i förhållande till hur det ser ut nu, reduceras högst betydligt. Vad som dock fanns med i det senaste budet var ett speciellt LBU-kuvert för vissa länder – Sverige, Finland, Österrike, Irland och Portugal, tror jag. Sverige tycker att detta kuvert är för lågt och behöver höjas. Det är, vad jag förstått, den position som man har framfört.

Fördelen med att det nu finns ett litet kuvert riktat till speciella länder är dels att man inte tar från andra, dels att det är lättare att stoppa in lite mer pengar om man har redskapet som sådant. Jag tror att det ska komma ett nytt förhandlingsbud nu kring lunch. Då får vi väl se hur det ser ut på den här punkten.

Sedan var det en fråga om tvärvillkoren. Där handlar det om huruvida det så kallade kontroll- och hygienpaketet ska tillämpas som tvärvillkor för att lantbrukarna ska kunna få sitt gårdsstöd. Det är Tyskland som kommit med frågan om det ska tillämpas och i så fall i vilka delar. Hygienpaketet är ju ganska allmänt, och man vill veta vilka punkter det gäller och hur kontrollen på dessa punkter ska se ut.

Från svensk sida kan vi hålla med om att det skulle vara bra med ett klargörande samt att det under första året med hygienpaketet kan vara bra att ha en viss flexibilitet. Det finns dock ingen tanke om att det skulle vara en annan tillämpning i Sverige än i andra länder, utan detta är gemenslagslagstiftning.

Vad gäller exportbidragen stämmer det att Sverige har samma linje som Danmark i den frågan.

Anf. 59 ORDFÖRANDEN:

Okej, då godkänner vi den informationen.

Så går vi över på A-punkterna. En lista har delats. Det gäller det delade plus punkterna 7 och 8.

Anf. 60 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag har egentligen bara en kunskapsfråga. Jag hoppas att någon vet detta. När det gäller Europol och ansvarsfrihet för perioden 2004 har en revisionsrapport godkänts av Coreper 1. Jag undrar hur behandlingen sedan blir. Kommer en revisionsrapport – och även verksamhetsrapporten för Eurojust, som är nästa output – att behandlas och diskuteras också i EU-parlamentet, eller läggs de bara helt enkelt till handlingarna genom att de är en A-punkt? Det är mer en kunskapsfråga.

Anf. 61 ORDFÖRANDEN:

De här frågorna brukar komma upp i parlamentet. Jag vet inte om statssekreteraren vill kommentera ytterligare.

Anf. 62 Statssekreterare INGER PETERSSON:

Nej, jag vill inte kommentera det ytterligare.

Anf. 63 ORDFÖRANDEN:

Fler frågor? Om inte konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt vad avser A-punkterna.

Har vi några övriga frågor? Om inte tackar vi statssekreteraren och medarbetarna. Trevlig helg! Lycka till!

Innehållsförteckning

2005/06:18
16 december

1 § Jordbruk och fiske.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Statssekreterare INGRID PETERSSON	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 4 Statssekreterare INGRID PETERSSON	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 6 Statssekreterare INGRID PETERSSON	3
Anf. 7 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 8 Statssekreterare INGRID PETERSSON	3
Anf. 9 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 10 Statssekreterare INGRID PETERSSON	3
Anf. 11 LARS LINDBLAD (m).....	4
Anf. 12 LENNART FREMLING (fp).....	4
Anf. 13 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 14 Statssekreterare INGRID PETERSSON	4
Anf. 15 LARS LINDBLAD (m).....	5
Anf. 16 Kanslirådet AASE TRONSTAD.....	5
Anf. 17 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 18 Statssekreterare INGRID PETERSSON	6
Anf. 19 HOLGER GUSTAFSSON (kd)	6
Anf. 20 JAN ANDERSSON (c)	6
Anf. 21 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	6
Anf. 22 ULF HOLM (mp).....	6
Anf. 23 LENNART FREMLING (fp).....	7
Anf. 24 LARS LINDBLAD (m).....	7
Anf. 25 CHRISTINA AXELSSON (s).....	7
Anf. 26 HOLGER GUSTAFSSON (kd)	7
Anf. 27 Statssekreterare INGRID PETERSSON	7
Anf. 28 Ämnesrådet PER BERGMAN	8
Anf. 29 Statssekreterare INGRID PETERSSON	8
Anf. 30 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 31 Statssekreterare INGRID PETERSSON	8
Anf. 32 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	10
Anf. 33 LENNART FREMLING (fp).....	10
Anf. 34 CHRISTINA AXELSSON (s).....	10
Anf. 35 Statssekreterare INGRID PETERSSON	11
Anf. 36 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 37 Statssekreterare INGRID PETERSSON	11
Anf. 38 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	12
Anf. 39 ULF HOLM (mp).....	13
Anf. 40 HOLGER GUSTAFSSON (kd)	13
Anf. 41 LARS LINDBLAD (m).....	13
Anf. 42 LENNART FREMLING (fp).....	14
Anf. 43 CHRISTINA AXELSSON (s).....	14
Anf. 44 Statssekreterare INGRID PETERSSON	14
Anf. 45 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 46 Statssekreterare INGRID PETERSSON	15
Anf. 47 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 48 Statssekreterare INGRID PETERSSON	15

2005/06:18
16 december

Anf. 49	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 50	Statssekreterare INGRID PETERSSON	16
Anf. 51	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 52	LARS LINDBLAD (m)	16
Anf. 53	JAN ANDERSSON (c)	16
Anf. 54	HOLGER GUSTAFSSON (kd)	16
Anf. 55	ULF HOLM (mp)	17
Anf. 56	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 57	ULF HOLM (mp)	17
Anf. 58	Statssekreterare INGRID PETERSSON	17
Anf. 59	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 60	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	18
Anf. 61	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 62	Statssekreterare INGER PETERSSON	18
Anf. 63	ORDFÖRANDEN	18